

gen forbrugere lov til at handle dér, før disse forhold i givet fald er bragt i orden.

Derfor er jeg tilbage til det, jeg sagde indledningsvis: Offentliggørelse af kontrolresultater kan – ordentligt tilrettelagt – være et vigtigt instrument, men det handler først og fremmest om, at vi har nogle levnedsmiddelkontrollerheder – som så nu bliver til nogle større og mere slagkraftige enheder fra 1. januar 2000 – der bruger de midler og de hjemler, som de har i loven, til at sikre, at tingene er så optimale som overhovedet muligt.

Det får mig til at sige – og det tror jeg egentlig gælder alle partier, som har haft ordet i dag – at vi har et krydsfelt mellem, at vi gerne så hurtigt som muligt vil have nogle informationer bragt frem til borgerne, samtidig med at der er retssikkerhedskrav. Jeg synes, vi skal diskutere åbent og ærligt med hinanden, hvordan vi får håndteret dette krydsfelt. Vi er nogle, som er lidt optaget af, at når det er sådan, at vores kontrolmyndigheder har været ude og har konstateret en overtrædelse, så er der nogle retssikkerhedskrav, som også disse virksomheder har krav på bliver efterlevet. For det er et hårdt middel at bruge, når vi til hele landets befolkning blæser ud, at her er der nogle ting, og så skal vi som myndighed være sikker på, at det, vi har konstateret, også er sandt, og at virksomheden har erkendt dette forhold.

Jeg vil gerne indrømme, at her har vi et krydsfelt, som så kan komme til at være i spændet mellem intentionen om hurtighed og intentionen om retssikkerhed. Hvordan kan vi gøre det bedre? Det tror jeg egentlig jeg oplever at vi alle sammen er optaget af.

Nu vil jeg gerne sige en af de ting, som jeg så også har hørt flere være optaget af både i de partier, som stemmer for regeringspartierne og andre partiers forslag til vedtagelse, og i de partier, som stemmer for det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Kristeligt Folkeparti, SF og Venstre, nemlig det, som handler om et overblikbillede.

Her tror jeg vi kan gøre hinanden en tjeneste ved alle sammen også at forfine dette instrument: et overblikbillede over, hvordan det ser ud på nogle helt konkrete områder, og hvordan rykker vi frem? vi kan så også bruge det til, havde jeg nær sagt, at tage spejlet op og sige, at vi altså har en situation i øjeblikket, som er x på et givet område, og vores ambition er at gøre det bedre.

Her kan overblikbillederne netop bruges, og derfor vil jeg meget bede måske ikke mindst SF, men da også Venstre og Kristeligt Folkeparti om at lægge mærke til den sidste pind i regeringens forslag til vedtagelse, hvor der står, at fødevareministeren vil undersøge mulighederne for en offentliggørelsesform, som i højere grad medfører hurtig offentliggørelse og flere sammenfattende resultater. Der er intet i vores forslag, som er tilfældigt, og dermed bestemt heller ikke det sidste punkt.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg sammenfattende oplever et meget, meget, meget bredt flertal i Folketinget, måske minus et enkelt parti, Fremskridtspartiet, som er optaget af at sige, at instrumentet med offentliggørelse er noget, der kan bruges i en fremadrettet proces til gavn for forbrugerne og til gavn for de mange virksomheder, som opfører sig ordentligt og anstændigt.

Det, vi skal have fundet ud af, er et krydsfelt, hvor vi sikrer, at det så også sker på en måde, som er til at håndtere for alle parter, og hvor retssikkerhed og alt muligt andet kommer til at gøre sig gældende.

Folketinget har travlt i de kommende uger. Det her er en sag, som vil være på dagsordenen også i de måneder og måske også i de år, der kommer. Jeg synes, at udgangspunktet for en videre fremadrettet debat på baggrund af den debat, vi har haft her i dag, bestemt er til stede.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har nu to korte bemærkninger. Først til hr. Thorkild B. Fransgaard.

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Nu var fødevareministeren så venlig at nævne Fremskridtspartiet som det parti, der var mest imod offentliggørelse af kontrolresultater. Jeg gentager: Fremskridtspartiet er imod, at der opgives navne i enkeltstående tilfælde såsom den landmand, der leverer mælk med antibiotika.

Samtidig sagde jeg, at i grove tilfælde, gentagne tilfælde, forsættelig tilfælde, går vi ind for, at de mennesker bliver nævnt ved navn.

Et spørgsmål til fødevareministeren er – for det var måske det, fødevareministeren ikke var enig med mig i – om fødevareministeren ikke er enig med mig i, at vi i Danmark producerer de reneste og mest sygdomsfri fødevarer i verden under de mest kontrollerede forhold, og at det derfor er paradoksalt, at vi har den debat.